

Postanowienie BI1B/GU/146/2026/25

PROWADZĄCY AKTA

Sąd	Sąd Rejonowy w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy
Adres	ul. Adama Mickiewicza 103, 15-950 Białystok

WERYFIKACJA DOKUMENTU

Adres do weryfikacji
autentyczności

krz-wer.ms.gov.pl

Identyfikator dokumentu

baa16849-b39e-4720-81a8-9d122aa50f30

Data pobrania dokumentu w
systemie teleinformatycznym

07.04.2026 09:36:16

Weryfikacja autentyczności
poprzez kod QR

Dokument ma moc urzędowo poświadczonego odpisu, bez opatrywania pieczęcią urzędową i podpisem upoważnionego pracownika. Weryfikacja istnienia dokumentu i treści może nastąpić za pośrednictwem usługi systemu teleinformatycznego obsługującego postępowania sądowe pod adresem podanym powyżej lub poprzez zeskanowanie kodu QR. Weryfikacja dokumentu jest bezpłatna i nie wymaga uwierzytelnienia się.

sygn. akt BI1B/GU/146/2026

Postanowienie

Dnia 2 kwietnia 2026 roku

Sąd Rejonowy w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący:

asesor sądowy Konstanty Kuryłowicz

Sędziowie:

sędzia Dagmara Danilewicz-Kuklik

asesor sądowy Jacek Wojtulewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2026 roku w Białymstoku,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy o ogłoszenie upadłości z wniosku dłużnika, którym jest Kensus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa,

postanawia

- ogłosić upadłość dłużnika, którym jest Kensus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa, KRS 0000501810, siedziba: Niedzwica, adres Ekonomiczna 8, 19-500 Niedzwica, NIP 7010416013;
- wzwać wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze; dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia wierzytelności syndykowi: Ulica Stanisława Augusta 75 lok. 47 WARSZAWA 03-846;
- wzwać osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłaszania syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze pod

- rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym; dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia praw oraz praw osobistych i roszczeń ciężących na nieruchomości syndykowi: Ulica Stanisława Augusta 75 lok. 47 WARSZAWA 03-846;
4. stwierdzić, że funkcję sędziego komisarza będzie pełnił sędzia;
 5. stwierdzić, że funkcję zastępcy sędziego komisarza będzie pełnił sędzia;
 6. wyznaczyć syndyka, którego funkcję będzie pełnił: Paweł Siwik (numer licencji 1148);
 7. wskazać, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust.1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. U. UE. L. z 2015 r. Nr 141, str. 19 z późn. zm.), a postępowanie ma charakter główny.
 8. odmówić zatwierdzenia układu dłużnika Kensus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa - wniosek z 16 stycznia 2026 roku (BI1B/GRz/8/2026/1)

UZASADNIENIE

(w zakresie punktu 8 postanowienia)

Pismem z 16 stycznia 2026 (BI1B/GRz/8/2026/1) dłużnik Kensus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. z siedziba w Niedrzwicy wniósł o zatwierdzenie układu przyjętego w postępowaniu o zatwierdzenie układu.

Następnie 28 lutego 2026 roku (BI1B/GU/146/2026) złożył wniosek o ogłoszenie upadłości.

Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z 02 kwietnia 2026 roku postanowił o przejściu sprawy restrukturyzacyjnej do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia przez sąd upadłościowy (art. 9b ust. 3 p.u.).

Dłużnik we wniosku o ogłoszenie upadłości wskazał, że postępowania o zatwierdzenie układu przebiegły bez większych problemów. Grupa miała kontakt ze znaczącą częścią wierzycieli. Do głosowania za układem udało się przekonać wierzycieli publicznoprawnych (gminy, ZUS, Urzędy Skarbowe) oraz mniejszych i większych kontrahentów. Jednakże w okolicach połowy grudnia 2025 roku, pomimo dalszego finansowania zakupu materiałów przez spółkę celową Eurofinance, Instytucje Finansowe podjęły decyzje o odcięciu całości bieżącego finansowania na poziomie ok. 40 mln zł w postaci faktoringów i kredytu VAT. Wskazywaną rzekomą, przyczyną był spadek zaangażowania spółki celowej Eurofinance w zakup materiałów (spowodowany okresem świątecznym i zakupem zapasów w poprzednim okresie) nieznacznie poniżej formalnie wymaganej kwoty 10 mln zł (przy braku uzasadnienia biznesowego dla utrzymywania takiego zaangażowania). Spółka została odcięta od środków bieżących. Ponowne rozmowy z instytucjami finansowymi nie

przywrócić finansowania i porozumienia. Pomimo przyjęcia układu w każdej z grup wierzycieli. Tak też ostateczne propozycje do Instytucji Finansowych pismami z dnia 29 stycznia 2026 roku spotkały się ostatecznie w dniu 6 lutego 2026 r z negatywnym stanowiskiem. W związku z tym dłużnik ocenił, że jego sytuacja finansowa nie pozwala na realizację postanowień układu. Wobec utraty zdolności płatniczej stał się niewypłacalny.

Zgodnie z Art. 165 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego Sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo, w szczególności jeżeli przewiduje udzielenie pomocy publicznej niezgodnie z przepisami, albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany. Domniemywa się, że jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany, jeżeli dłużnik nie wykonuje zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Uwzględniając stanowisko dłużnika w zakresie możliwości realizacji postanowień układu, nadto wskazując na stanowisko Nadzorca układu z 13 marca 2026 roku [BI1B/GRz/8/2026 /29] stwierdzające, że Spółka zaprzestała regulowania bieżących zobowiązań co może stanowić podstawę do odmowy zatwierdzenia w niniejszej sprawie. Sąd stwierdził, że spełnione są przesłanki z art. 165 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego i odmówił zatwierdzenia układu w punkcie 8 niniejszego postanowienia.

Pismem z dnia 28 lutego 2026 r. dłużnik, którym jest Kensus spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa wniósł o ogłoszenie upadłości. We wniosku o ogłoszenie upadłości wskazał, że postępowania o zatwierdzenie układu przebiegły bez większych problemów. Grupa miała kontakt ze znaczącą częścią wierzycieli. Do głosowania za układem udało się przekonać wierzycieli publicznoprawnych (gminy, ZUS, Urzędy Skarbowe) oraz mniejszych i większych kontrahentów. Jednakże w okolicach połowy grudnia 2025 roku, pomimo dalszego finansowania zakupu materiałów przez spółkę celową Eurofinance, Instytucje Finansowe podjęły decyzje o odcięciu całości bieżącego finansowania na poziomie ok. 40 mln zł w postaci faktoringów i kredytu VAT. Wskazywaną rzekomą, przyczyną był spadek zaangażowania spółki celowej Eurofinance w zakup materiałów (spowodowany okresem świątecznym i zakupem zapasów w poprzednim okresie) nieznacznie poniżej formalnie wymaganej kwoty 10 mln zł (przy braku uzasadnienia biznesowego dla utrzymywania takiego zaangażowania). Spółka została odcięta od środków bieżących. Ponowne rozmowy z instytucjami finansowymi nie przywrócić finansowania i porozumienia. Pomimo przyjęcia układu w każdej z grup wierzycieli. Tak też ostateczne propozycje do Instytucji Finansowych pismami z dnia 29 stycznia 2026 roku spotkały się ostatecznie w dniu 6 lutego 2026 r z negatywnym stanowiskiem. W związku z tym dłużnik ocenił, że jego sytuacja finansowa nie pozwala na realizację postanowień układu. Wobec utraty zdolności płatniczej stał się niewypłacalny.

Zgodnie z Art. 165 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego Sąd odmawia zatwierdzenia układu, jeżeli narusza on prawo, w szczególności jeżeli przewiduje udzielenie pomocy publicznej niezgodnie z przepisami, albo jeżeli jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany. Domniemywa się, że jest oczywiste, że układ nie będzie wykonany, jeżeli dłużnik nie wykonuje zobowiązań powstałych po dniu otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego.

Uwzględniając stanowisko dłużnika w zakresie możliwości realizacji postanowień układu, nadto wskazując na stanowisko Nadzorca układu z 13 marca 2026 roku [BI1B/GRz/8/2026 /29] stwierdzające, że Spółka zaprzestała regulowania bieżących zobowiązań co może stanowić podstawę do odmowy zatwierdzenia w niniejszej sprawie. Sąd stwierdził, że spełnione są przesłanki z art. 165 ust. 1 prawa restrukturyzacyjnego i odmówił zatwierdzenia układu w punkcie 8 niniejszego postanowienia.

Uzasadnienie co do wskazania podstawy jurysdykcji

(w zakresie punktu 7 postanowienia)

Dla rozstrzygnięcia wniosku niezbędne jest ustalenie, czy polski sąd posiada jurysdykcję krajową do rozpoznania sprawy. W tym celu konieczne jest określenie właściwej dla rozpoznawanej sprawy normy jurysdykcyjnej z uwzględnieniem faktu, że kwestia jurysdykcji krajowej jest uregulowana zarówno w prawie krajowym jak i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.Urz.U.E.L Nr 141, str. 19). Rozporządzenie unijne obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Zgodnie z pkt 9 Preambuły rozporządzenie znajduje zastosowanie do wszystkich postępowań upadłościowych, które spełniają warunki określone w rozporządzeniu, niezależnie od tego, czy dłużnik jest osobą fizyczną czy osobą prawną, przedsiębiorcą czy osobą niewykonującą działalności gospodarczej. Postępowania te są wymienione wyczerpująco w załączniku A. W odniesieniu do krajowych postępowań wymienionych w załączniku A rozporządzenie 2015/848 powinno mieć zastosowanie bez dalszego badania przez sąd państwa członkowskiego, czy spełnione są warunki określone w rozporządzeniu. Postępowanie, którego dotyczy wniosek jest wymienione w załączniku A do Rozporządzenia.

Zgodnie z pkt 23 Preambuły rozporządzenia nr 2015/848 pozwala ono na wszczęcie głównego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym dłużnik posiada główny ośrodek swojej podstawowej działalności. Postępowanie to ma zakres uniwersalny, jego celem jest objęcie całego majątku dłużnika. W celu ochrony różnych interesów rozporządzenie 2015/848 pozwala na wszczęcie równoległe z głównym postępowaniem upadłościowym wtórnych postępowań upadłościowych. Wtórne postępowanie upadłościowe może zostać wszczęte w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma swój oddział. Skutki wtórnego postępowania upadłościowego ograniczone są tylko do majątku dłużnika znajdującego się w tym państwie. Bezwzględnie obowiązujące przepisy dotyczące koordynacji z głównym postępowaniem upadłościowym gwarantują niezbędną jednolitość postępowania w ramach Unii. Takie uregulowanie eliminuje z zakresu zastosowania rozporządzenia dłużników, których główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się poza obszarem Unii Europejskiej mimo, że na jej obszarze

znajduje się siedziba lub miejsce zamieszkania dłużnika albo jego majątek. W konsekwencji, jeżeli główny ośrodek dłużnika znajduje się w Polsce to jurysdykcja zawsze będzie wynikała z przepisów rozporządzenia 2015/848, a konkretnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia. Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 2015/848 sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, posiadają jurysdykcję do wszczęcia postępowania upadłościowego („główne postępowanie upadłościowe”). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jako takie jest rozpoznawalne dla osób trzecich. W przypadku spółki lub osoby prawnej domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest miejsce siedziby statutowej. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy siedziba statutowa nie została przeniesiona do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego. W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest główne miejsce wykonywania tej działalności. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy główne miejsce wykonywania działalności nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego. W przypadku każdej innej osoby fizycznej domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest miejsce zwykłego pobytu tej osoby. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy miejsce zwykłego pobytu nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego.

W niniejszej sprawie główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Polsce. Oznacza to, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/949 w sprawie postępowania upadłościowego z dnia 20 maja 2015 r. (Dz.Urz.UE L 141 z 5.06.2015r., s. 19-72), a wszczęte postępowanie ma charakter postępowania głównego.

Z tych przyczyn należało orzec jak w stosownym punkcie postanowienia.

Podpis:

ZAWIADOMIENIE O OGŁOSZENIU UPADŁOŚCI

Działając jako syndyk masy upadłości Kensus Sp. z o.o. sp. k. w upadłości z siedzibą w Niedzwicy (dalej odpowiednio: „syndyk” i „Kensus” lub „Upadły”), informuję, iż postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2026 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy, w sprawie o sygn. akt BIIB/GU/146/2026, ogłosił upadłość Kensus i wyznaczył syndyka masy upadłości w osobie Pawła Siwika (nr licencji 1148). Postępowanie upadłościowe toczy się pod sygn. akt BIIB/GUp/4/2026.

Sąd określił, że podstawą jurysdykcji sądów polskich jest art. 3 ust. 1 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 roku w sprawie postępowania upadłościowego, a wszczęte postępowanie ma charakter głównego postępowania upadłościowego.

Wierzycielowi w terminie tygodnia od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, a wierzycielowi, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu otwarcia postępowania znajdowały się za granicą, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w rejestrze przysługuje zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, ale wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich.

Poucza się, że wierzycielowi przysługuje zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich. Zażalenie wnosi się w następujący sposób: wierzyciel może w terminie tygodnia od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości wnieść zażalenie wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich. Dla wierzyciela, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu otwarcia postępowania znajdowały się za granicą termin do wniesienia zażalenia wynosi trzydzieści dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Zażalenie podlega opłacie w wysokości 200,00 zł. Sąd odrzuci zażalenie jeżeli będzie ono spóźnione, nieopłacone lub dotknięte brakami, które nie zostaną usunięte mimo wezwania. Zażalenie należy skierować do Sądu Okręgowego w Białymstoku, VII Wydział Gospodarczy za pośrednictwem Sądu Rejonowego w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy.

Wzywa się wierzycieli Upadłego, aby w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Krajowym Rejestrze Zadłużonych zgłosili swoje wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, powołując się na akta o sygnaturze: BIIB/GUp-Zw/4/2026; dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia wierzytelności syndykowi:

**Paweł Siwik - syndyk masy upadłości Kensus Sp. z o.o. sp. k. w upadłości
ul. Stanisława Augusta 75 lok. 47, 03-846 Warszawa
z podaniem sygnatury akt postępowania upadłościowego BIIB/GUp-Zw/4/2026**

Wobec dokonania obwieszczenia o ogłoszeniu upadłości Kensus w Krajowym Rejestrze Zadłużonych w dniu 2 kwietnia 2026 roku, termin składania zgłoszeń wierzytelności upływa dnia 2 maja 2026 roku.

Syndyk podaje adres strony internetowej poprzez, którą należy dokonać zgłoszenia wierzytelności w Krajowym Rejestrze Sądowym:

<https://prs.ms.gov.pl/krz>

Zgodnie z art. 235 PU wierzyciel, który zgłosił wierzytelność po upływie terminu wyznaczonego do zgłaszania wierzytelności, ponosi zryczałtowane koszty postępowania upadłościowego wynikłe z tego zgłoszenia, nawet jeżeli opóźnienie powstało bez jego winy, w wysokości stanowiącej równowartość 15% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, chyba że zgłoszenie wierzytelności po upływie terminu jest wynikiem dokonania przez syndyka korekty deklaracji lub innego tego typu dokumentu obejmującego rozliczenie.

Syndyk wskazuje rachunek bankowy masy upadłości do wpłat zryczałtowanych kosztów, o których mowa w art. 235 ust. 1 PU:

**Paweł Siwik – syndyk masy upadłości Kensus Sp. z o.o sp. k. w upadłości
87 1090 1753 0000 0001 4126 7678**

**Tytuł przelewu: zryczałtowane koszty postępowania wynikłe ze zgłoszenia wierzytelności po terminie,
sygn. akt BI1B/GUp/4/2026**

Kwota: 1.327,71 zł

Syndyk zwraca zgłoszenie wierzytelności, jeśli wierzyciel nie wpłaci zryczałtowanych kosztów (art. 241 PU w zw. z art. 130 k.p.c.).

Nadto wzywa się osoby, którym przysługują prawa oraz prawa i roszczenia osobiste ciężące na nieruchomości należącej do upadłego, jeżeli nie zostały ujawnione przez wpis w księdze wieczystej, do ich zgłaszania syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Krajowym Rejestrze Zadłużonych powołując się na sygnaturę BI1B/GUp-Zw/4/2026 pod rygorem utraty prawa powoływania się na nie w postępowaniu upadłościowym; dla wierzycieli, o których mowa w art. 216aa ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe, wskazać adres do zgłoszenia praw oraz praw osobistych i roszczeń ciężących na nieruchomości syndykowi:

**Paweł Siwik - syndyk masy upadłości Kensus Sp. z o.o. sp. k. w upadłości
ul. Stanisława Augusta 75 lok. 47, 03-846 Warszawa
z podaniem sygnatury akt postępowania upadłościowego BI1B/GUp-Zw/4/2026**

Niezależnie od powyższego, syndyk poucza o treści art. 54a, art. 216a-216ab, art. 220-221, art. 235-237, art. 239a-241 PU